

MAGYAR FIATAL TERVEZŐK A MILÁNÓI SALONE SATELLITE-N

Antal Mária Réka

Idén a Salone del Mobile. Milano kiállítást 60. alkalommal rendezték meg. Az esemény azért is jelentős, mert egy hosszabb pandémiás időszak után megújult erővel mutatkozott, azonban egy sokkal visszafogottabb formában. Minden alkalommal a vásárhoz kapcsolódik a Designhét is, amely az egész városra kiterjed. Ilyenkor a bútorszalonok éjszakába nyúló programokkal, designshow-kkal, újdonságokkal várják az érdeklődőket. A szakmai látogatóknak ez lett az inspirációk helye, a mély benyomáskeltést idén főleg ezekre a helyszínekre helyezték át.

A 60. évfordulóját ünneplő vásár középpontjában a fenntarthatóság állt, amely a többi kulcsfontosságú tényező mellett – minőség, innováció, esztétikum – kiemelkedő szerepet kapott. Ez mutatkozott a fiatalok bázispontján is, vagyis a Salone-Satellite-n, ahol idén 600 fiatal tervező állíthatta ki munkáját. A kiállítás mottója: „Design for our Future Selves” azt sugallta, hogy a Salone tudatosan tekint a jövőbe, az itt bemutatott munkák és

projektek rávilágítanak a mindenkit érintő jövőbeni kihívásokra, felhívják a figyelmet az értékek megőrzésére. Ez globális szinten elsősorban egy lassúbb életvitelt, magas minőségre való törekvést jelent, átállást környezetbarát anyagokra, innovatív gyártási folyamatokra.

A fiatal tehetségek körében idén három magyar kiállító kapott figyelmet a SaloneSatellite-n: Kerékgyártó András, Horváth Zsuzsanna és Nikházy Tímea

(Infinite Garden). András és Zsuzsanna munkájával már korábban megismerkedhettünk 2019-ben írt cikkünkben, viszont a harmadik tervező, Nikházy Tímea eddig még nem szerepelt a milánói kiállítói listán. Az alábbiakban első körben Tímeát mutatjuk be részletesebben, majd utána Zsuzsannát „új köntösben”. Megismerkedhetünk a két tervező SaloneSatellite-n kiállított tárgyával, rövid beszámoló élményeivel, az általuk képviselt értékekkel.

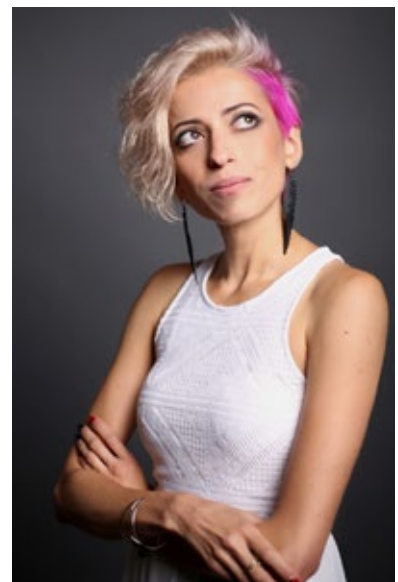
NIKHÁZY TÍMEA: INFINITE GARDEN VIRÁGTARTÓ

www.enterdesign.hu

Nikházy Tímeát kicsi korától vonzza az alkotás, annak az izgalma, amikor „valami új jön létre a képzelet segítségével”. Ezért mindig biztos volt abban, hogy valamilyen kreatív szakma irányába fog elindulni. A pályaválasztáskor az építészet mellett döntött, 2014-ben fejezte be tanulmányait a Műszaki Egyetem Építészmérnöki Karán. „Már az egyetem végére egyértelművé vált számomra, hogy jobban érdekel, mi van egy épületen belül, mint az, ami kívül van, ezért egy év kivitelezési tapasztalatgyűjtés után belsőépítészként helyezkedtem el, 2018-ban pedig Németh Adriennel elindítottuk a közös vállalkozásunkat, az ÉnTÉR designstúdiót. A belsőépí-

tészet mellett sokszor firkálok bútor- vagy ékszerötleteket a kezem ügyébe kerülő papírfecnikre. Ilyen firkákból nőtt ki magát a virágtartóprojektem is.” – vallja Tímea.

A milánói Satellite-n az Infinite Garden névre keresztelt moduláris virágtartóval vett részt, melynek koncepciója a legóhoz hasonló: adott egy elemkészlet különböző méretű rudakkal és tálcákkal, amelyek tetszőleges kombinációban összeépíthetők. Készíthetünk belőle kis dohányzóasztalt, amilyen a stand közepén állt, egy komplett térelválasztó falat, amely a stand hátfalán lévő grafikán volt látható, vagy bármilyen szabadon

választható méretű bútort a kettő között. Ha pedig „kinőttük” az eredetileg összeállított virágtartót, néhány új elem hozzáadásával a bútor bármikor tovább bővíthető: „Az Infinite Gardent a saját szükségleteim ihlették. Olyan

virágtartóra volt szükségem, ami lépést tud tartani a növényállományom változásával, és ami alkalmazkodni tud egy-egy költözés után az új téri adottságokhoz. A modularitás által egy olyan termékcsalád jött létre,

amiből mindenki el tudja készíteni a számára legmegfelelőbb virágtartót.” A termék kétféle anyag használatával készült, a rudak és a tányérok bükkfából, melyeket vízbázisú lakkal kezelték, hogy ellenálljon a locsolásból származó vízhatásnak. A tányérokat tartó tálcák pedig műanyagból vannak. Ennek prototípusát 3D nyomtatással készítették el, viszont a végleges terméket Tímea fröccsöntéssel szeretné majd előállítani, és az a célja, hogy ez újrahasznosított műanyagból legyen megoldható.

A kiállításon való részvétellel Tímea fő célja elsősorban a termékötlet validálása volt, valamint piackutatás a prototípus-fejlesztéshez. Nagyon sikeresnek ítéli meg a kiállítást, véleménye szerint a szakmai és a laikus közönség részéről is egyaránt jelentős volt az érdeklődés: „Beszélgettünk a standon kivitelezési lehetőségekről, termékfejlesztésről asztalosmesterséget és bútortervezést tanító tanárokkal és bútorgyártó cégek képviselőjével. Forgalmazókkal és belsőépítészekkel a későbbi közös munkáról, és más

” A kiállításon való részvétellel Tímea fő célja elsősorban a termékötlet validálása volt, valamint piackutatás a prototípus-fejlesztéshez.

nemzetközi kiállítások szervezőivel arról, hogy az ő rendezvényükön is megjelenhetnek." A termék fogadtatása hatalmas lendületet adott Tímeának a további munkához. Megerősítette abban, hogy van a virágtartóban potenciál és érdemes piacra lépni vele. Ezért most egy közösségi finanszírozási kampány előkészítésén dolgozik, amit az ősz elején szeretne elindítani. Arra a kérdésre, hogy miért tartja fontosnak egy ilyen nemzetközi kiállításon való megjelenést, a következő választ adta: „Az egyik szomszédos stand egy indonéz bútortervező volt, az ő szavaival élve: ha fiatal tervező vagy, nincs ennél jobb mód, hogy megismerjék a nevedet”. Tímea szerint egy ilyen kiállításon részt venni életre szóló élmény: „A többi kiállító, a szervezők,

a már befutott tervezők egy nagyon színes, vibráló közösséget alkotnak, és nagyon inspiráló ennek a közönségnek a részévé válni. Ugyanakkor a kiállításhoz való felkészülés rengeteg olyan kihívás elé állított, amikkel a hétköznapi életben és munkában sosem találkoztam volna, és ezekből szakmailag és emberileg is nagyon sokat profitáltam.” Arra a kérdésre, hogy mit tanácsolna a mostani generációnak, hogyan tud felkészülni egy ilyen kiállításhoz, Tímea három dolgot emelt ki. A legfontosabb tanács szerinte az, hogy „vágjatok bele! Akkor is, ha bizonytalanság van bennetek a termékkel kapcsolatban, vagy úgy érzitek, hogy még nem teljesen kész, jelentkeztek. Én egy látványtervvel jelentkeztem kiállítóknak és a legnagyobb motivációt a prototípus fejlesztésére a kiállítás közeledő időpontja adta.” A másik nagyon fontos dolog, hogy „kérdjétek és kérjétek segítséget! Nagyon sok minden lesz, amit nem tudtok egyedül megoldani vagy olyan sok idő és energia lenne, hogy nem érdemes. Minden kiállító mögött, akivel csak beszélgettem, egy kisebb falnyi ember állt, ahogy mögöttem is. Egy ilyen felkészülési folyamatot nem kell és nem is lehet egyedül végigcsinálni.” Tímea harmadik tanácsa pedig, hogy „beszéljétek sokat a projektetekről és a felkészülésről az ismerőseiteknek!” Ehhez kapcsolódóan az egyik tanács, amit teljesen váratlanul kapott az volt, hogy tervezzen a standra egy ülőalkalmatosságot. Elmondása szerint ez apróságnak tűnt, de 6–8 óra álldógalás után életmentő volt, olyannyira, hogy egy idő után a standszomszédja

is hozzá járt át megpihenni. Tímeának a legérdekesebb „nem szakmai” eseményt a Salone del Mobile 60. születésnapja bulija jelentette. A szervezők ez alkalomból a Salone történetéből válogatott interaktív kiállítással és könnyűzenei koncerttel készültek. Ezen az eseményen a milánói dizájn szcéna krémje gyűlt össze: „ez a rendkívül színes és vibráló világ egy helyen egy este erejéig mindenkit elkápráztatott. Ez egy mesebeli élmény volt.” Szakmailag Tímea számára a „Design with Nature” tematikájú 15-ös pavilon volt érdekes, itt a nagy dizájnmarkák kínálatában is lépten-nyomon újrahaznosított anyagokba és alternatív megoldásokba ütközött. Azért ezek voltak a legmeghatározóbb élményei, mert kapcsolódtak a saját projektjéhez és inspirációt adtak a virágtartó továbbtervezéséhez. A kiállítás egyik fontos felismerése volt számára az, hogy ha új termékkel szeretne a piacra lépni, akkor azt a fenntarthatóság jegyében kell, hogy tegye.

A fenntarthatóság a jövő kulcsa, a „design erdeje a bútorok jövőjében”. A design eddig a fogyasztás és gyártás antiholisztikus kultúrájának a mozgatórugója volt, ma már az anyaghasználat és termelés új, optimálisabb megközelítésének fő kulcsa. Ma már a bútorgyártás új határai a legmerészebb kísérletek szélén húzódnak. Gratulálunk a magyar fiataloknak, akik részt vettek ezen a nemzetközi megmérettetésen és ugyanakkor megmutatták a fenntarthatóság iránti elkötelezettségüket is! ■

Fotók: Nikházy Tímea

HORVÁTH ZSUZSANNA

www.zsuzsannahorvath.com

Horváth Zsuzsanna Dániában él és designerként dolgozik. Legismertebb munkája az Illan lámpa, amelyet az olasz Luceplan forgalmaz. Első alkalommal 2018-ban mutatkozott be a SaloneSatellite-n. Zsuzsanna vallja magáról: „A Budapesti Műszaki Egyetemen végeztem az Építészmérnöki Karon 2011-ben, majd az egyetem befejezését követően Finnországban dolgoztam pár évig építészként. Munka után, délutánonként elkezdtem egy „Famunka nőknek” című kurzusra

járni, majd egy évvel később jelentkeztem az Aalto Egyetem Product and Spatial Design mesterképzésére, ahol 2018-ban diplomáztam.” Zsuzsanna a 2022-es SaloneSatellite-re négy új termékkel készült:

Bend kisasztal: egy tükörpolírozott acél dohányzóasztal.

Flame: egy kémiai maratással, rozsdamentes acélból készült mécsesartó.

Nornir: egy op-art ihletésű falióra, melyen óramutatók helyett forgó óralapok mutatják az időt. A lapok egyszerű geometrikus kivágása a lassú forgás következtében különböző optikai illúziókat, Moiré-mintákat eredményeznek, melyek a nap során folyamatosan változnak, így leolvasható az idő. Az óra 2021-ben két elismerést is kapott: Dezeen Awards Longlist Homeware kategóriában szerepelt a kiemelt munkák között, valamint a Magyar Formatervezési Díj különdíjasa lett terv kategóriában.

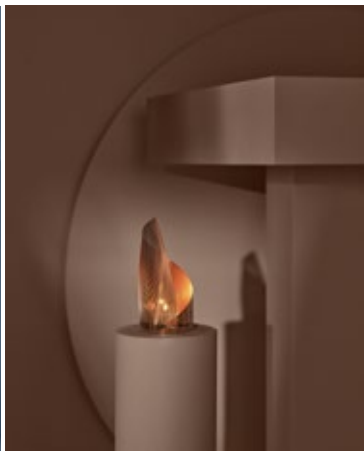
Fringe: egy, a '20-as éveket idéző rojtos függőlámpa, mely új formával és anyagokkal modernizálja ezt a klasszikus design-t.

Zsuzsanna szívesen osztotta meg ismételten a kiállításon szerzett élményeit, tapasztalatait. Idén szerinte jóval kevesebb látogató volt a szokásosnál, egyrészt, mivel ez volt a Covid utáni első nagyobb kiállítás, másrészt, mert júniusra tölték az időpontot a sokkal

”

A Budapesti Műszaki Egyetemen végeztem az Építészmérnöki Karon 2011-ben, majd az egyetem befejezését követően Finnországban dolgoztam pár évig építészként.

”

Zsuzsanna szerint a Salone-on való részvétel még mindig a legjobb módja annak, hogy a feltörekvő designerek gyártót találjanak a terméküknek, szakmai kapcsolatokat építsenek, illetve megjelenjenek a nemzetközi sajtó előtt.

kedvezőbb áprilistról. Ezért kicsit kevesebb visszhang, kevesebb megkeresés volt a kiállítás után. Zsuzsanna szerint a Salone-on való részvétel még mindig a legjobb módja annak, hogy a feltörekvő designerek gyártót találjanak a terméküknek, szakmai kapcsolatokat építsenek, illetve megjelenjenek a

nemzetközi sajtó előtt. Szerinte, először is egy jó és figyelemfelkeltő termékre van szükség, amit izgalmasan kell prezentálni a standon: „Sok munkával jár egy ilyen kiállítás összerakása, illetve sok költséggel is. Érdemes előre eltervezni, hogy a tervező saját maga akarja legyártani a termékeket, viszonteladó-

kat keres vagy gyártóval gyártatja le.” A SaloneSatellite kiállításon megjelenni szándékozó fiatal tervezőknek még azt üzeni, hogy „hajrá és remélem, minél többjükkal találkozunk legközelebb!” ■

Fotók: Horváth Zsuzsanna, Christian B és Pásztor András

